

Daniel lõukoerte augus.

Üübsi-xamato tuttavad ebs mälestavad wañast Teclamenbist wagga Danielsi luugu, kes sel ajjal kui Juuda rahwas Babelis wangis peeti kuñingas Nebuladnetsari fojjas üles faswis ja targa ünenao seletamise läbbi suureks meheks töösi. Nebuladnetsari poeg ja järelisuli ja Belsatsar läks Danieli purpuuri riidedega ehitada, kuid keedid ja kaeta ümber panna ja tedda kolmandaks wallitsejaks kuñingriigis nimetada. Viimales ülendas tedda Meedemi-maa kuñingas Darius riigivürstist ja üleb temast pühaks kirri: „Süs olli sesinane Daniel üllem kui need föige suuremad vürstdid ja suurevürstdid: sevärast et üks tallis waim teina sees olli, ja suuringal olli mõne, tedda föik ülle se kuñingriigi panna.“ Agga faddedus ja sallamahtii taggaliusamine on maa-ilmu loomisest sadik väg gewab waenlased olnud, kes teise ümneise onne ei saanud; selle pärast leiamme meie ja siin surjuse seltsi, kes püüdavad Danielsi usatuse wörku töökada. Sest et Jumalakarilik mees omas aineti sehuskes föigeviddi triu olli ei võinud waenlased teina peale suut tösta. — Viimales pallustid neinad sawvaluse läbbi kuñinga poolt ühi lässit föige riigile, mis järel iggawees, „kes jalt pallumist pallub ühetki suinalast ebs ümne seit kolmekummel päivas, kui üksnes kuñinga läest,“ lõufoerie cuku püddi saama eideend. Kuñingas Darius hinnitas sedda läsko oma läetiriaga, et legi selle seaduse ülle ei piddand astuma. Ja Daniel läks kui ta sedda läsko teava saanud Jerusalema oma lotti, kus teina örinud kombe mõda iggapäw kolmforda põlvile maas oma Jumalat pallus, kuñining tännas. Kui teina waenlased sedda näggid süs läksid neinad kuñinga sure faebama ja ütlesid: Daniel, üks neist Juuda wangide seltsist ei ooli siin, eggas siin seelo pärast, kuñingas! mis sa oled kirjutanud, vaid ta pallub oma Jumalat kolmford pärvas. Sedda kuuldes läks kuñinga meel nukras, ja teina piddas iseeüsega nõu, sedda Daniels

lapse jurest ära läinud kui agga siis, kus teina koddunt leiba käis eisimas. Õsje olli ta lapsolefest ema karwase kassulaga soendanud ja lapselole folledas metsas alaliseks seitsemeheks jaenud. Õsa küssimise peale, kudda laps seie paika olli juhtunud, kostis poeg lapse wüssi ja wõis justust nüpaljo arto sada, et teina üllerwalt maha olli kuskund, kus Jumal tedda fahjo eest ei idnud. Pärast olli teina koopasse puggenend, kust teina jõgge kartes enam ei tehtind välja tulla. Ei olleks keegi siin salla kohas lapsolefest üles leidnud ja teina olleks nälga surnud, kui truu foer tedda ei olleks leidnud ja iggapäw toitnud.